

blev forhandlet her i Thinget, var der en lignende Bestemmelse, men den var dog af den Bestaffenhed, at den forarsagede Pant-haverne nogen mere Uleilighed og nogen Beføstning, som her ikke er fastholdt; — thi her er Pant-haveren kun pligtig til at nedlægge et saadant Forbud hos Branddirecteuren, hvorimod han efter det andet Forslag skulde lade en Paategning indføre paa Panteforskrivningen og lade denne thingløse, hvilket jo vilde være forbundet med større Uleilighed og Beføstning. Naar man altsaa vil gaae det Skridt, vi her have tilsigtet ved Endringsforslaget, troer jeg ikke, at man med større Vaersomhed, end her er gjort, kan væretage Pant-haverens Interesse og Rettigheder.

Med Hensyn til Udsettelsen af den almindelige Brandforsikring er det endvidere foreslaaet, at det skal have sit Forblivende ved de hidtilværende Bestemmelser i eet Aar, efterat nærværende Lov er udkommet, saaledes at alle nærværende Pant-havere have et Aars Frist til at tage deres Forholdsregler med Hensyn til de Panters, de have indestaaende i forsikrede Eiendomme. Det er en Selsfølge, at nærværende Lov vil blive velbekjendt for Folkets store Mængde, da den omhandler Forhold, som have vakt saa megen Omtale, saa at Ingen i et Tidrum af eet Aar efter Lovens Udgivelse vil være uvidende om, at i fremtidige Contracter maa en Bestemmelse udtryffeligt optages om, hvorledes der skal forholds i denne Henseende, og det vil da være naturligt, at en Pant-haver, som efter den Tid udlaaner Penge, vil sørge for, at det i Panteforskrivningen udtryffeligt kommer til at staae, at Pantet ikke maa forsikres andetsteds end i den almindelige Brandforsikring, hvis det overhovedet er hans Mening at fastholde den i denne Forening. Jeg har den Overbeviisning, at her er for Pant-haverne gjort saa meget, som der med Rette kan fordres, og paa den anden Side, naar en Mand, der aldeles ikke har noget Pant i sin Eiendom, maa underkaste sig visse Besværligheder til Fordeel for dem, der have Pant i Eiendomme, saa forekommer det mig, at det ogsaa med Rette kan fordres af dem, der have Pant i Eiendomme,

at de have nogen Uleilighed, der kun er til deres egen Fordeel.

L. S. Larsen: Nagtet dette Forslag seer noget lempeligere ud end det, som tidligere har foreligget i lignende Retning, saa maa jeg dog meget fraraade det ærede Thing at gaae ind derpaa. Jeg for mit Vedkommende kan ikke indsee Andet, end at man, ved at vedtage Forslaget, viser en stor Uretfærdighed mod Pant-haverne og gjør et Brud paa lovlig indgaaede Contracter, der paa ingen Maade kan forsvares. Desuden foreligger der ingen som helst Grund dertil. Dersom man endda kunde sige, at Almeenvellet krævede det, saa havde det været en anden Sag; men det kan paa ingen Maade siges; thi det er kun nogle enkelte Personer, som have Interesse af, at en saadan Bestemmelse vedtages; men det er jo dog langt vigtigere, at Pantestikkerheden bevares, end at nogle enkelte Personer faae en eller anden privat Interesse fyldestgjort. Hvorledes stiller Forholdet sig for Diebliffet? Der har saa at sige hidtil ikke været nogen anden Brandforsikring for Bygninger paa Landet, end den almindelige, i hvis Statuter det er fastsat, at ingen Brandforsikret kan træde ud af Foreningen uden Pant-haverens Samtykke. Som Følge deraf staaer der allerede nu i mange Panteobligationer, at vedkommende Bygning skal holdes forsikret i denne Brandforsikringsforening, hvorimod der ogsaa ere mange Panteobligationer, hvori en saadan Bestemmelse ikke findes, fordi det var en bestemt Følge af den ovennævnte Lovbestemmelse, at Creditor var aldeles betrygget imod, at en Eier kunde melde sig ud af Brandforsikringen uden Pant-haverens Samtykke; men ved det foreliggende Forslag tilsigter man netop at gjøre det muligt for Eieren at udtræde af Foreningen uden et saadant Samtykke. Nu er der vel foreslaaet, at der skulde gaae et Aar hen, hvori Pant-haveren skulde have Leilighed til at erklære sig i saa Henseende. Men den simpleste og efter min Formening ene rigtige Fremgangsmaade i denne Sag er at forlange Pant-haverens Samtykke til Udtrædelsen; dersom han giver det, er Sagen dermed ordnet, og giver han det ikke, bør ingen Udtræ-